

държава подъ името Северо-американски съединени щати. Значи тукъ не могли вече да прашатъ заточеницитъ.

Въ Африка пъкъ мѣстността се указала нехигиенична, и европейцитъ тукъ се разболявали и умирали много.

Сега си спомнили за разказитъ на Кука, за открититъ отъ него Австралийски брѣгове.

Безъ да мисли много, правителството издало заповѣдь, да се основе колония отъ престѣжници на източния брѣгъ на Нова Холандия, както тогава още наричали Австралия. Следъ една година били приготвени 11 кораба да отнесатъ заточеницитъ.

Много трогателна е била раздѣлата имъ съ родината и съ домашни и близки. Цѣлиятъ брѣгъ билъ покритъ съ хора, а цѣлото пристанище гъмжело съ лодки, пълни съ изпращачи.

Повече отъ 1000 човѣка отивали на оня край на свѣта, въ съвсемъ непознати страни и при това отдѣляли се за винаги. Да не говоримъ и за опасното пътуване.

Следъ осемъ месеца всичкитъ единадесетъ кораба стигнали благополучно въ открития отъ Кукъ Ботанически заливъ. Но тоя заливъ, сгоденъ за малкия „Ендибуръ“, се указалъ съвсемъ неудобенъ за голѣмитъ и тежко натоварени кораби. Началникътъ на заточеницитъ, Артуръ Филипъ, сполучилъ скоро да намѣри най-хубавото пристанище Портъ-Джаксънъ, което сега се счита за едно отъ най-добритъ въ цѣлия свѣтъ: въ него свободно могатъ да пуснатъ котва повече отъ 1000 голѣми военни кораба.

Като излѣзли на брѣга, нашитъ европейци попаднали въ първобитенъ австралийски лесъ. Най-напредъ трѣбвало да изсѣкатъ грамадни дървета, *евкалипти*, било за дърва, било да очистятъ мѣсто за палатки. На първо време нѣкои ношували просто въ дупкитъ на тѣзи гиганти-дървета. Трѣбвало да бързатъ да си построятъ жилища. И ето разбрало се, колко леко погледнало английското правителство, като изпратило заточеницитъ. Отъ 1000 човѣка имало само 28 дърводѣлци и единъ каменаръ. Недостигъ имало и отъ други майстори. Всѣки, който знаелъ нѣкакъвъ занаятъ, ставалъ главенъ распоредител на другитъ, и често за надзиратели попадали едва ли не най-голѣмитъ престѣжници.

Както и да е, къмъ априлъ, значи къмъ началото на тамошната зима, били вече готови всички кѣщи и магазини, и даже почнали да строятъ каменна кѣща за губернатора.

Тука била турена основа на първия градъ въ Австралия — Сидне. Сега Сидне е голѣмъ градъ, столица на Нови Южни Валисъ; той не пада по долу отъ обикновенъ европейски градъ.

Артуръ Филипъ билъ провъзгласенъ за пръвъ губернаторъ на новата колония.

Въ първо време заточеницитъ прекарвали твърде тежко. Трѣбвало да се заловятъ по-скоро съ обработката на земята, а се указало, че всичкитъ заточеници слабо разбирали отъ земедѣлие и скотовѣдство. Земята била пѣсчлива, а за да очистятъ макаръ и аршинъ земя за посѣвъ, трѣбвало да сѣкатъ грамадни дървета отъ австралийския първобитенъ лесъ. Посѣяли на сполука